

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan vastaaja on rikkonut direktiivin 2004/18/EY 2 artiklaa ja 30 artiklan 3 kohtaa, koska

— tarjouksen jättämistä koskeva informaatio ei ollut kaikkien tarjouspyyntömenettelyyn osallistuneiden käytettävissä samalla tavalla ja samanlaatuisesti

— tarjouskilpailussa menestyneelle tarjoajalle annettiin informaatiota syrjivästi siten, että se sai tästä etua, koska se saattoi oikaista tarjoustaan, ja

— neuvottelumenettely toteutettiin siten, että vastaaja vaikutti menettelyn lopputulokseen, koska se pyysi lisätietoja tai selvityksiä vain joiltakin osallistujilta, joten se loukkasi syrjimättömyyskieltoa ja avoimuusperiaatetta.

Kanne 26.7.2011 — Symfiliosi v. FRA

(Asia T-397/11)

(2011/C 282/70)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Symfiliosi (Nikosia, Kyproksen tasavalta) (edustaja: asianajaja L. Christodoulou)

Vastaaja: Euroopan unionin perusoikeusvirasto (FRA)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan Euroopan unionin perusoikeusviraston 23.5.2011 tekemän päätöksen tehdä ensimmäinen puitesopimus tarjouskilpailumenettelyssä F/SE/10/03 — Osa 12 Kypros First Elementsin kanssa ja toinen puitesopimus Symfiliosin kanssa;

— velvoittamaan Euroopan unionin perusoikeusviraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen pääasialliseen kanneperusteeseen, joka perustuu siihen, että virasto ei perustellut pää-

töstään. Kantaja riitauttaa lisäksi tarjousten arvioinnin aineellisiin perustein ja katsoo, että arviointi oli sattumanvaraista, kohtuutonta ja säännösten vastaista.

Kanne 29.7.2011 — Banco Santander ja Santusa v. komissio

(Asia T-399/11)

(2011/C 282/71)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantajat: Banco Santander, SA (Santander, Espanja) ja Santusa Holding, SL (Boadilla del Monte, Espanja) (edustajat: asianajajat J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero ja M. Muñoz de Juan)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— ottamaan tutkittavaksi ja hyväksymään kanteessa esitetyt kumoamisperusteet ja kumoamaan näin ollen päätöksen 1 artiklan 1 kohdan, jonka mukaan TRLIS:n 12 §:n 5 momentti on valtiontukea

— toissijaisesti kumoamaan 1 artiklan 1 kohdan sikäli kuin siinä katsotaan, että TRLIS:n 12 §:n 5 momenttiin sisältyy valtiontukielementtejä, kun sitä sovelletaan enimmäisomistussuoksien hankkimisiin

— toissijaisesti kumoamaan 4 artiklan, jossa katsotaan, että takaisinperimismääräystä sovelletaan ennen tämän kanteen kohteena olevan lopullisen päätöksen julkaisemista EUVL:ssä (EUVL 21.5.2011) toteutettuihin toimiin

— toissijaisesti kumoamaan 1 artiklan 1 kohdan ja toissijaisesti 4 artiklan sikäli kuin ne koskevat toimia Meksikossa, Yhdysvalloissa ja Brasiliassa, ja

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämä kanne koskee omistussuuden hankkimisesta ulkomaisissa kohteissa johtuvan rahallisen liikearvon kirjaamisesta ku-
luksi 12.1.2011 tehtyä komission päätöstä K(2010) 9566.

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu ilmeiseen oikeudelliseen virheeseen valikoivuuden käsitteen analyysissä ja kyseessä olevan toimenpiteen valtiontueksi luokittelussa.

— Kantajat katsovat, että komissio ei ole osoittanut, että kyseessä oleva verotuksellinen toimenpide suosii ”jotakin yritystä tai tuotannonalaa”, mitä SEUT 107 artiklan 1 kohdassa edellytetään. Komissio tyytyy oletamaan, että toimenpide on valikoiva siksi, että sitä sovelletaan yksinomaan omistussuuden hankkimiseen ulkomaisista yhtiöistä (tässä nimenomaisessa tapauksessa kolmansissa maissa, jotka eivät ole EU:n jäsenvaltioita) eikä kansallisista yhtiöistä. Kantajat katsovat, että nämä perustelut ovat virheelliset ja kiertävät kehää. Se, että kyseessä olevan toimenpiteen soveltaminen — minkä tahansa muun verosäädöksen tavoin — perustuu tiettyjen objektiivisten tavoitteiden täyttymiseen, ei tee siitä oikeudellisesti eikä tosiasiallisesti valikoivaa toimenpidettä. Espanja on toimittanut tietoja, jotka osoittavat, että kyseessä on yleinen toimenpide, joka on oikeudellisesti ja tosiasiallisesti avoin kaikille yrityksille, joihin sovelletaan Espanjan yhtiöverolakia, riippumatta niiden koosta, luonteesta, alasta tai alkuperästä.

— Toiseksi TRLIS:n 12 §:n 5 momentin mukainen ensi näkemältä erilainen kohtelu ei todellakaan merkitse valikoivaa etua, vaan sillä pyritään saattamaan yhdenvertaiseen verotukselliseen asemaan kaikki osakkeiden hankintatoimet, olivatpa ne sitten kansallisia tai ulkomaisia. Kolmansissa maissa on olemassa sellaisia huomattavia esteitä sulautumien toteuttamiselle, joilla ne käytännössä estetään; kansallisesti ne ovat sen sijaan mahdollisia, ja niihin liittyen hyväksytään rahallisen liikearvon kirjaaminen kuluksi. Näin ollen TRLIS:n 12 §:n 5 momentilla pelkästään laajennetaan tällaista kuluksi kirjaamista kolmansien maiden yritysten omistussuuksien ostamiseen, mikä on toimi, joka on lähin mahdollinen toiminnallinen — ja toteutettavissa oleva — vastine kansallisille sulautumisille, ja tällaisena se on osa Espanjan järjestelmän rakennetta ja loogiikkaa.

— Komissio erehtyy, kun se katsoo, että sulautumille kolmansien maiden yritysten kanssa ei ole esteitä, ja tämän vuoksi se erehtyy ottaessaan käyttöön viitejärjestelmän valikoivuuden osoittamiseksi ja hylätessään verotuksen neutraalisuutta koskevat perustelut. Se erehtyy erityisesti analysoidessaan Yhdysvalloissa, Brasiliassa ja Meksikossa toteutettuja toimia.

— Toissijaisesti päätös on kumottava ainakin tapauksissa, jotka koskevat enimmäisomistussuuksien hankkimista kolmansien maiden yrityksissä tilanteissa, jotka ovat verrattavissa kansallisiin sulautumisiin ja jotka ovat näin ollen oikeutettavissa Espanjan järjestelmän rakenteella ja loogiikalla.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu ilmeiseen oikeudelliseen virheeseen toimenpiteen edunsaajan määrittelyssä.

— Toissijaisesti ja vaikka komissio katsoo, että TRLIS:n 12 §:n 5 momentti sisältää valtiontukea koskevia tekijöitä,

mikä ei pidä paikkansa, sen olisi pitänyt suorittaa täydellinen taloudellinen analyysi sen määrittämiseksi, ketkä olivat mahdollisen tuen saajia. Kantajat katsovat, että tuensaajat (omistussuuksien liian korkean ostohinnan muodossa) olivat omistussuuksien myyjät eivätkä tätä toimenpidettä soveltaneet espanjalaisytykset, toisin kuin komissio väittää.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan yleisen oikeusperiaatteen loukkaamiseen takaisinperimismääräyksen ajallisen soveltamisen vahvistamisen osalta.

— Toissijaisesti ja jos katsotaan, että TRLIS:n 12 §:n 5 momentti on tukea, komissio toimii unionin tuomioistuinten oikeuskäytännön vastaisesti rajoittaessaan luottamuksensuojan periaatteen ajallista soveltamista muodollisen tutkimusmenettelyn aloittamista koskevan päätöksen julkaisemispäivään (21.12.2007) ja vaatiessaan näin ollen takaisinperintää, joka koskee kyseisen päivämäärän jälkeisiä toimia (lukuun ottamatta enimmäisomistussuuksien hankkimistoimia, jotka on toteutettu Intiassa ja Kiinassa ja joiden osalta perusteltua luottamusta sovelletaan 21.5.2011 saakka, joka on päivämäärä, jona lopullinen päätös julkaistiin, koska näissä tapauksissa on olemassa nimenomaisia oikeudellisia esteitä kansainvälisille sulautumille).

— Kantajat väittävät, että koska komission käytännön ja oikeuskäytännön mukaisesti muodollisen tutkimusmenettelyn aloittamisella ei päätetä ennalta toimenpiteen luonnetta, tämän menettelyn aloittaminen ei voi olla *dies ad quem* (luottamuksensuojan päättymispäivä), vaan tämän on joka tapauksessa oltava lopullisen päätöksen julkaisupäivä EUVL:ssä.

— Lisäksi konkreettiset rajat, jotka päätöksessä asetetaan perustelulle luottamukselle, joka tunnustetaan aloittamis- ja lopullisen päätöksen soveltamisen välisenä aikana, eivät ole perusteltuja, koska se rajataan enemmistöomistussuuksia Kiinassa ja Intiassa koskeviin toimiin. Kyseistä perusteltua luottamusta on oikeuskäytännön mukaan sovellettava kaikkiin toimiin missä tahansa kolmannessa maassa.

Kanne 29.7.2011 — Altadis v. komissio

(Asia T-400/11)

(2011/C 282/72)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Altadis, SA (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero ja M. Muñoz de Juan)

Vastaaja: Euroopan komissio